

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 20. Turcarum progressus in expugnanda Urbe.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI.
A.C. 1522.

stituto defendi posse, desperasset. His addidit, quod nequaquam ejus sermo, quem indignatio ob amissam aucupandi Magisterii spem concepta temere extorserat, juxta corticem interpretandus, nec inde crimen eruendum foret, ob quod carnificum manibus tradi promeretur. Nihilominus tam validis testium indiciis convincebatur, ut tandem, licet scelus constanter inficiaretur, nobilitatis gradu dejectus, necnon Ordinis veste exutus, sæculari judici committeretur, a quo in vincula conjiciebatur. Postera die, quæ erat octava ejusdem Mensis Novembris, haud procul a *Cruce de Padella* ad ferale pegma ductus capite plexus est, nullo dato Christianæ fidei signo, imo nec veniam a Deo postulare, nec imaginem Beatissimæ Virginis a Sacerdote ei assistente ostensam venerari voluit. Corpus ejus in quatuor partes dissectum ad quatuor aggeres, qui hostium impetu magis dejecti erant, Turcarum conspectui exponebatur.

§. XX.

Turcarum progressus in expugnanda urbe.

Hujus supplicium adeo non urbis ruinam avertibat, ut etiam Solimanus majori quam unquam furore illius expugna-

pugnationem urgeret. Præstolabantur Equites quasdam ex Francia suppetias; nonnulli enim Nobiles Massiliæ duo navigia milite, armisque instrui curabant, ast eorum alterum prope Monæcium aquis haustum, alterum autem tempestatum vi jactatum in Sardiniae ora ad scopulum allidebatur. Defecerant quoque promissa Anglorum auxilia, adeo, ut tota belli moles soli Ordinis Magistro, indigenisque ejus militibus impenderet, quorum tamen potissima pars occubuit, ac reliqui aut vulnerati, aut viribus exhausti erant.

Interea Achmetes, cui obsidionis cura incumberebat, suggestum septemdecim tormentis munitum erexit, quibus Italorum aggerem quatiens, eundem penitus disjecit. Præterea illius Fossore murum perfodientes ad ipsa etiam munimenta penetrarunt, quam ob rem Equites magis ad interiora urbis loca sese recipere compellebantur. Pari quoque successu Turcici exercitus Dux in Anglorum aggerem tormentorum emissionibus per aliquot dies continuatis detonabat, quamvis illum Equites toto obsidionis tempore sibi vendicassent: Dein trigesima Novembris die Turcæ Hispanorum aggerem assultu tentato adoriebantur, nihil remorati grandinantes obsessorum sclopos ac tubos, voli-

Secul. XVI,
A.C. 1522.

Sæcul. XVI.
A C. 1522.
tantesque grandioris plumbi globos; quippe Rhodienses, cum sola desperatio eorum audaciam acueret, in Turcas toto impetu effusi collato pede dimicabant, æquato utrinque decore ac dispendio, nisi quod opportune nubes in tam copiosum effunderentur nimbum, ut repentinus torrentum affluxus terram, quæ oppugnantium fossas tegebat, secum abriperet, quo facto Christiani barbaros ingenti cæde prosternebant, omnesque, qui tormentorum rabiem effugerant, præcipiti pedum studio obsidionales fossas, castraque peterent, eorum Belliducibus nequicquam minis fugam cohibere nitentibus.

§. XXI.

Deditionis pacta a Solimano Equitibus proposita.

*Jac. Bosius
hist. Hospit.
tom. 2. l. 18.
19. 20.*

*Jac. Font. in
hist. obsid.
Rhod. apud
Bzovium hoc
anno n. 12.*

Solimanus primam victoriæ fiduciam tam sinistro successu eludi indignatus, per plures dies suo tentorio inclusum sese tenebat, nemine ad alloquium admisso; tandem vero resumpto spiritu Piri Baschæ consiliis faciliores præbebat aures. Hic ei auctor erat, ut Magnum Magistrum ad deditionem sub clementiæ obtentu invitaret. Ergo Pirus plures in urbem epistolas Turcarum Imperatoris nomine scriptas immisit, quibus